

Med Hensyn til den ærede Ordførers Udtalelse om det, som han kom til, jeg tror en halv Snæs Gange, at jeg ikke havde Mod til Dette eller Hint, Mod til at tage Konsekventerne, for saa vidt jeg overhoved vilde Dette eller Hint, saa vil jeg sige til den ærede Ordfører, at, naar han ikke veed, om han vil negte Finansloven eller lignende, saa staar der i Betænkningen tydelig og klart nok, hvad jeg og det ærede Medlem, der have medunderstrevet denne Erklæring, det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgtreds (Zauber), har villet overfor Regjeringen i Oktober, og den ærede Ordfører er aldeles uberettiget til en halv Snæs Gange at omskrive dette og sige: Hvad vil man? og saa sive en Del Adjektiver til, at vi ville ikke Noget; thi vi have jo i vor Erklæring, som den ærede Ordfører omtalte, tydelig og klart henvist til og endogsaa gjentaget den samme Udtalelse, at det var det, vi vilde, at Folkethinget skulde have gjort. Det er for Ordførers Bedkommende ganske vist en Betegnelse for hans Maade at diskutere paa, men det er overflødigt og libet sigende saaledes at spørge og spørge, hvad Folk ville, naar det staar saa klart, som det her staar. Hvad vi ville efter den 8de November? Ja, det er meget simpelt, vi ville lade Flertallet regjere, og naar det kommer os og vor Stilling for nær med sine Forslag, ville vi gjøre Modstand derimod. Det er det Hele; saaledes have vi haaret os ad, og Andet kan ikke forlanges af os. Vi troede, at den Stilling, vi anbefalede i Oktober, kunde holdes, naar  $\frac{3}{4}$  af Folkethinget stode sammen, men selvfølgelig vilde det være Banvid for  $\frac{1}{3}$  af Folkethinget at optage den Kamp, som  $\frac{3}{4}$  af Folkethinget have forladt uden at turde optage den. Naar den ærede Ordfører derfor siger, at vi splitte ad osv., maa det forklares saaledes, at naar de Andre forlade Forterne, og vi blive staaende i dem, saa adsplitte vi. Men det stemmer ikke med vor Pligt. At demonstrere ved positive Afstemninger, det vilde ikke sige Mere, end om vi undlade at stemme; det er en Erkendelse af, at vi ere Parlamentariskere. Det er dette Flertal, der den 8de November har samlet sig om Ministeriet, der fører an, og det er os, der se til; vi have ikke andet Ansvar, og den ærede Ordfører er ikke berettiget til at fordre enten Dette eller Hint af os. Vort Ansvar skulle vi nok vide at værges paa rette Sted. Se, denne Politik kan den ærede Ordfører kalde løs og letferdig, den er forstaaet her ogsaa af den ærede Ordfører, og den vil blive forstaaet Landet over, og vi skulle med No lad dem, vi skylde Regnskab, bømme derom.

**Krusse:** Mindst af Alt havde jeg tænkt at komme til at deltage i denne Diskussion (Hør! Hør!). Ja, naar ærede Medlemmer ville lægge Dreene til, saa skulle de nok faae Noget at høre. Jeg skulde ikke have blandet mig i denne Diskussion, dersom ikke den ærede Ordfører for Finans-

udvalget havde paakaldt Bidner; men man maa være belavet paa, naar man paataalder Bidner, at sandru Mand rejse sig og aflægge dette Bidnesbyrd. Jeg skal tillade mig at hjælpe lidt paa den ærede Ordførers Samvittighed fra i Sommer, eller maaste det kun er Hufommelsen, der svigter. Det ærede Medlem nævnte nemlig to Punkter som Gjenstand for Udtalelser fra i Sommer, og jeg antog da, at det særlig maatte være hans egne Udtalelser, han sigtede til. Han nævnte det ene Punkt, Negtelsen af Provisoriet, det er fuldstændig rigtigt. Det ærede Medlem nævnte det andet Punkt, Forhandling, det er ogsaa rigtigt. Men det ærede Medlem glemte det tredje Punkt, og det var det: Med hvem han erklærede at ville forhandle. Det ærede Medlem afgav i mange Hundrede Menneffers Nærværelse den bestemte Erklæring, at der var en Slags Højremænd, han vilde forhandle med, men der var en anden Slags Højremænd, han slet ikke vilde forhandle med. Det ærede Medlem kaldte den ene Slags de rigtige Højremænd, den anden Slags Provisoriermændene og deres Ministerium. Vil det ærede Medlem have en retslig hjemlet Gd for det, saa kan han faae den fra mig. Denne bestemte Erklæring indbefatter ganske vist en Erklæring om at ville forhandle med de rigtige Højremænd, som endnu havde Grundloven saa fjer, og som endnu vare saa grundlovs- og forfatningstro, at der fra deres Side kunde ventes en Imødekommen i Retning af at kuldkafe baade det nuværende og mulig paatænkte Provisorier. Dette hører nu til den nærmere Forklaring; men der var Ingen af dem, der ved den paatænkte Leilighed hørte det omtalte Medlem, som paa nogen Maade kunde opfatte ham saaledes, som om han vilde forhandle à tout prix, som om det ærede Medlem ikke alene vilde forhandle for enhver Pris, men som om han vilde forhandle med Alle og Enhver, og særlig maatte det aldeles bestemt fremtræde som det ærede Medlems usvigelige Mening, at der ikke kunde forhandles med Provisoriermændene og deres Ministerium; det fremgik aldeles tydelig og bestemt af mangfoldige Udtalelser ved samme Leilighed. Jeg tror, at denne lille Erklæring fra min Side ligeoverfor de meget stærke Udtalelser fra den ærede Ordførers Side er fuldstændig berettiget, men jeg skal ikke forfølge det videre, medmindre han selv skulde give Anledning dertil. Her have vi altfaa en Forklaring til, at adskillige af os, som tidligere have staaet i fuld Forstaaelse sammen med dette ærede Medlem baade i Thinget og udenfor det, under nærværende Rigsdagsamling ikke paa nogen mulig Maade have kunnet fatte det ærede Medlems Standpunkt. Det ærede Medlem vil vide vort Standpunkt, men hvor er hans eget? Hvad er det for et Standpunkt, det ærede Medlem indtager? Det ærede Medlem vil forhandle, og han har erklæret her, at der har været nogle Dages Forhandling, men at disse nogle Dages